

Kendelse af 20. januar 1995. 94-46.975.

Forsikringstager var ikke part og dermed ikke klageberettiget i en sag om størrelsen af et gebyr i forbindelse med tilbagekøb af en pensionsforsikring. Spørgsmål om ekspeditionstid henvist til Erhvervsministeriet.

Lov om forsikringsvirksomhed § 240 c, stk. 6.

(Holger Dock, Christen Sørensen og Niels Larsen)

K har i skrivelse af 13. juli 1994 klaget over, at Finanstilsynet ved skrivelse af 8. juli 1994 ... har afvist at foretage sig yderligere i anledning af en klage over et forsikringsselskabs beregning af tilbagekøbsværdien på en pensionsforsikring. Tilsynet havde i afgørelsen henvist til, at beregningen var sket i overensstemmelse med de for selskabet gældende regler. Endvidere har klageren klaget over Finanstilsynets ekspeditionstid.

Sagens omstændigheder:

I anledning af at klageren K har ønsket sin pensionsforsikring - tegnet i A Pension, forsikringsaktieselskab - udbetalt, meddelte selskabet ham den 24. marts 1994, at tilbagekøbsværdien pr. 1. januar 1994 udgjorde 93% af depotet på 972.796 kr. eller 904.700 kr. Selskabet henviste samtidigt til de årligt fremsendte depotoversigter, hvor omkostningerne ved tilbagekøb ifølge selskabet havde været oplyst. Dagen efter modtog han selskabets opgørelse over, hvad han ville få udbetalt, når der var taget højde for skat og afgifter til staten. Forsikringen ophævedes herefter den 30. marts 1994.

Den 6. april 1994 indbragte K sagen for Finanstilsynet og gjorde indsigelse, fordi selskabet alene havde udbetalt 904.700 kr. af depotet på 972.796 kr. og således havde beregnet sig et gebyr på 7% eller på 68.096 kr. for at udbetale forsikringen. Efter K's opfattelse var det konkurrenceforvridende, når selskabet på den måde tvinger forsikringstagerne til at blive i selskabet, hvilket selskabet var klar over. K henviste endvidere til, at han også havde forskellige pensionsordninger i pengeinstitutter. De opkræver ikke et tilsvarende gebyr, men derimod et gebyr, der står i et rimeligt forhold til omkostningerne ved ophævelse eller flytning af pensionsordningen. Endelig henviste han til, at selskabet stillede ham i en vanskelig situation, fordi han på grund af sin alder havde været nødt til at ophæve forsikringen nu. Hvis han havde ventet, ville det udbetalte beløb på grund af hans alder have været endnu mindre.

I Finanstilsynets afgørelse af 8. juli 1994, hvor en af Finanstilsynet fra selskabet indhentet redegørelse var vedlagt, udtalte tilsynet "at de i redegørelsen beskrevne regler for beregning af tilbagekøbsværdier... er i overensstemmelse med de for selskabet på det tidspunkt gældende regler". Finanstilsynet anså herefter sagen for afsluttet. Afgørelsen indeholdt sædvanlig vejledning om klage til Erhvervsankenævnet.

I skrivelsen af 13. juli 1994 til Erhvervsankenævnet har klageren i det væsentlige gentaget, hvad han har fremført over for Finanstilsynet.

Finanstilsynet har i en redegørelse for sagen af 19. september 1994 udtalt:

"...Finanstilsynet har konstateret, at gebyret er i overensstemmelse med det for selskabet gældende beregningsgrundlag, jf. §§ 30 og 31 i lov om forsikringsvirksomhed... Finanstilsynet finder ikke, at klageren er part i spørgsmålet om Finanstilsynets godkendelse af dette gebyr, og man skal i den forbindelse henvise til Erhvervsankenævnets kendelse i sagen...92-54.508.

For god ordens skyld skal man dog anføre, at det nævnte gebyr ikke blot, som antaget af klageren ...skal dække ekspeditionsomkostningerne ved genkøbet, men tillige er beregnet til at dække ubetalte erhvervelsesomkostninger samt kurs- og forsikringsrisici...Forsikringsselskabernes genkøbsgebyr er således ikke direkte sammenligneligt med bankernes gebyrer, idet den såkaldte rentemarginal indgår på væsensforskellig vis.

Vedrørende ...klage over Finanstilsynets ekspeditionstid skal man beklage, at sagsbehandlingstiden har taget længere tid end normalt. Det skal dog anføres, at der ikke blot er tale om en videresendelse af klagen til selskabet, men at Finanstilsynet i sådanne sager tager stilling til hvilke spørgsmål, man anmoder selskabet om at besvare.

Finanstilsynets påstand i sagen er på denne baggrund, at den afvises."

I en supplerende skrivelse af 21. oktober 1994 har klageren fastholdt klagen. Klageren mener, at et gebyr på 7.687 kr., og ikke et gebyr på 7% eller 68.096 kr., ville have været rimeligt. Klageren har i den forbindelse henvist til, at selskabets gebyr ved ophævelse kort tid efter udbetalingen til ham blev nedsat væsentligt.

Ankenævnet udtaler:

Finanstilsynets afgørelse af 8. juli 1994 er truffet af tilsynet efter det tekniske grundlag, som Finanstilsynet har godkendt over for A Pension som led i tilsynsvirksomheden bl.a. med pensionskasser i medfør af lov om forsikringsvirksomhed. Efter § 240 c, stk. 6, i denne lov, der trådte i kraft den 1. august 1993, er alene det pågældende selskab, i dette tilfælde A Pension, part. Det medfører, at kun A Pension kan klage til Finanstilsynet eller indbringe en eventuel afgørelse truffet af Finanstilsynet for Erhvervsankenævnet. Derimod er klageren, uanset at regelsættet har betydning for ham som kunde, ikke klageberettiget.

Derfor har Finanstilsynet ikke haft lovmæssigt grundlag til over for klageren at tage stilling til det materielle indhold af dennes klage, ligesom Erhvervsankenævnet er afskåret herfra. Det tilføjes, at nævnet har forstået, at klageren ikke bestrider, at gebyrets størrelse var i overensstemmelse med Finanstilsynets godkendelse af det beregningsmæssige grundlag på det pågældende tidspunkt, men at gebyret, af de grunde, som klageren har anført, burde have været væsentligt lavere.

Ankenævnet skal samtidig henlede opmærksomheden på, at tilsynet med Finanstilsynets almindelige virksomhed hører under Erhvervsministeriet, som Finanstilsynet ligeledes administrativt er underlagt. Nævnet må derfor henvise klagen over ekspeditionstiden i Finanstilsynet til Erhvervsministeriet.